

hèt
boekje

TYPISCH GRIEKS

Anneke Kamerling

en andere anekdotes

hèt-boekje.nl

Reisgidsen anders verteld!

© 2009 Copyright by:

International Text and Translation Services

Julianalaan 54

3851 RD Ermelo

The Netherlands

T: + 31.(0)341.554979

M: + 31.(0)6.22501731

E: anneke@het-boekje.nl

www.itts.nu

www.het-boekje.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotocopie of microfilm of welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijfster.

Tekst: Anneke Kamerling

Foto's en illustraties: ITTS

Cover: Sandy Nieuwenhof

ISBN: 978-94-908450-1-8

INHOUD

Liefde op het eerste gezicht	1
It's all Greek to me	3
Ψώνια	5
Ongedierte	7
Grieks toilet	9
Zwemmen met dolfijnen	11
De ezel van kyria Poulis	13
Stakingen	15
Komt een dokter bij de dokter	17
Frisbees	19
Truus	21
Boottochtje	23
Twee werelden	25
Griekse hond	27
Lipsi	29
Grieks rijbewijs	31
Brand	33
Opwaaiende zomerjurken	35
Zwanger in Griekenland	37
Griekse honden	39
Zoe	40
Lucky	42
Klant is koning	43
Da's goedkoop	44
Crisis	46
Geëmmer op de WC	47

LIEFDE OP HET EERSTE GEZICHT

Mijn eerste reis naar Griekenland was in 1974. Samen met mijn ouders ging ik op vakantie naar Rhodos. Ik was zeven jaar. Het land maakte enorme indruk op mij. Ik schijn zelfs gezegd te hebben: "Hier ga ik later wonen en werken." En die voorspelling kwam uit.

Ik denk dat het liefde op het eerste gezicht was. De sfeervolle oude stad, de lieve, kleine dorpjes met hun vriendelijke bewoners, de ontzagwekkende Acropolis van Lindos, de bouzoukiklanken, het lekkere eten en natuurlijk de heerlijke zee en het strand. Welk kind van zeven vindt dat nou niet geweldig? Ik herinner me niet zo veel meer van die tijd, maar deze vakantie staat me nog helder voor de geest.

We kwamen aan op het kleine vliegveld en logeerden in een hotel midden in Rhodosstad. Met zwembad! Heerlijk vond ik het. Elke dag maakten we een tochtje over het eiland met onze huurauto, onderweg stopten we bij een strandje om wat te zwemmen en bij terugkomst doken we het zwembad in om al het stof en zout af te spoelen.

Onze huurauto was een donkerblauwe Fiat 127. Toen we bij Lindos aankwamen, was er nog net een klein parkeerplekje vrij langs de steile weg. Ik zie nog voor me, hoe mijn vader de handrem ferm aantrok en vervolgens met een verbouwereerd gezicht het afgebroken handvat in zijn hand hield. Zo liepen mijn moeder en ik de rest van de vakantie, elke keer als we ergens wilden parkeren, zware stenen bij elkaar te zoeken, die we achter de wielen van de Fiat legden, in de hoop dat de auto er bij onze terugkomst nog zou staan.

Voor het vervolg van onze tocht door het plaatsje Lindos kozen we een betrouwbaarder vervoermiddel; de ezel. Langzaam sjokten de ezels in kolonne door het plaatsje naar boven, beladen met toeristen zoals wij. Onze tegenliggers bestonden uit terugkerende ezels, die zonder vrachtje op hun rug naar beneden kwamen stormen, wat in de nauwe steegjes tot chaotische tafereelen leidde. Eenmaal boven bezochten we natuurlijk de Acropolis. Het imponerende bouwwerk, sterk afstekend tegen de helderblauwe lucht en zee liet me niet meer los. Sindsdien ben ik gek van antieke Griekse zuilen, fresco's, mozaïeken en beelden.

Daarna slenterden we door de nauwe straatjes weer naar beneden en snuffelden zo hier en daar in een toeristenwinkelje. Mijn moeder kocht er een mooie gouden ketting en ik kreeg een aardewerken olielampje kado. Ik heb het nog steeds.

Zelfs in die tijd vonden we het bijzonder om zomaar wat kado te krijgen. Het toerisme was duidelijk nog maar net in opkomst. Het kolonelsregime was kort daarvoor gevallen en doordat de democratie weer hersteld was, zagen de Grieken in het toerisme een toekomstperspectief.

We kregen overigens veel kado. Heel kenmerkend voor de typisch Griekse gastvrijheid. Onderweg werden ons druiven toegestopt en in een ander dorp werden we bij mensen binnengevraagd en op een fel groen mintdrankje getrakteerd. Ja, ik ook. Ik vond het niets lekker, weet ik nog. Het moet een stevige borrel zijn geweest.

We hobbelden met onze Fiat over de ongeasfalteerde wegen van het eiland. Tijdens één van onze vele autoritjes waren we verwaald. Niet verwonderlijk, want de meeste wegen stonden niet op de verfromfaaide kaart, die we meegekregen hadden van het autoverhuurbedrijf. Een goede kaart was er blijkbaar nog niet en wegwijzers al helemaal niet.

Dus werd mijn moeder op een huisje in de verte afgestuurd om de weg te vragen. Mijn vader en ik wachtten in de auto. Wat duurde dat lang! Ze kwam maar niet terug. Uiteindelijk verscheen er een man met twee vorken met een stuk geroosterd vlees erop geprikt. Uit zijn gebaren maakten we op, dat we mee moesten komen. We volgden hem naar het huisje, waar we mijn moeder in druk 'gesprek' aantreffen met een grote familie aan een rijkelijk gedekte tafel. Het had blijkbaar even geduurd voor ze duidelijk had kunnen maken dat ze niet alleen was. Zo te zien had ze al een bordje meegegeten. We schoven aan en genoten van het geroosterde lam en alle andere lekkernijen, die we voorgeschoteld kregen. Hier ligt, denk ik, de basis van mijn voorkeur voor de Griekse keuken.

Mijn ouders waren twee jaar geleden ook al op Rhodos geweest. Zij hadden toen op een markt iets gekocht van een aardige vrouw, van wie ze een foto hadden genomen. Op de foto was een lange vrouw te zien, gesluierd van top tot teen. Alleen aan haar ogen zou je haar kunnen herkennen. Deze vakantie wilden mijn ouders de foto aan de vrouw overhandigen. En zo reden we naar het dorpje, waar toentertijd de markt werd gehouden. Er was weer markt, maar van de vrouw was geen spoor te bekennen. We lieten de foto circuleren en uiteindelijk werden we door een meisje van mijn leeftijd naar een klein huisje gebracht. Op het geroep van het meisje verscheen de vrouw in de deuropening. Ze viel mijn moeder om de hals alsof ze de beste vriendinnen waren. We moesten mee naar binnen en ter plekke bereidde ze een heerlijke maaltijd voor ons. De communicatie was natuurlijk heel gebrekkig en met veel handgebaren, maar gezellig was het zeker!

Ja, mijn eerste ervaringen in Griekenland waren zeer positief.

Jaar in, jaar uit gingen en gaan we op vakantie naar Griekenland, zowel naar de verschillende eilanden als naar het vaste land. Elke keer wanneer ik van de vliegtuigtrap afdaal, heb ik het gevoel 'thuis' te komen. De geur, de warmte die je in het gezicht slaat, het verblindende licht, een heerlijk gevoel. Na mijn studie ben ik inderdaad in Griekenland gaan wonen en werken.

Ware ik er niet mijn Noorse man tegengekomen, was ik er nog steeds!

GRIEKSE HONDEN

Na zo'n tien jaar samen rondgereisd te hebben, hebben mijn Griekse hond Alepou en ik ons uiteindelijk gesettled in Nederland. Ondanks het veelal druilerige weer, wandelen we dagelijks over de hei in de buurt van ons huis. Alepou denkt dat de hei bij onze achtertuin hoort. Zodra de kinderen het hekje openlaten, sprint hij er in volle vaart vandoor, steekt de weg over en struint in z'n eentje over de hei. In het begin ging ik er als een bezetene achteraan, maar later liet ik hem meestal een uurtje of wat begaan, voor ik hem met de fiets ging ophalen. De hei is losloopgebied en Alepou voelt zich er helemaal thuis. Hier kan hij urenlang ronddwalen, net zoals hij in Griekenland gewend was. Hij maakt er veel nieuwe vrienden onder de andere loslopende honden. Maar hoe waarschijnlijk is het om een oude vriendin tegen te komen, uit Griekenland?

Het is inmiddels een mooie herfstdag in 2003. We lopen midden op de hei. In de verte zie ik nog iemand met z'n hond wandelen. Plotseling springt er een klein hondje met een ongelovelijke 'underbite' enthousiast om Alepou heen. En Alepou heb ik nog nooit zo enthousiast gezien. Meestal hangt hij de stoere bink uit. Zo van, even snuffelen, oké, je mag hier wel lopen, maar het is mijn achtertuin... Hij is inmiddels ook al een dagje ouder en niet meer zo wild als in zijn jongere jaren. Maar dit keer is het anders, het is een geblaf en een soort gejank van jewelste, de honden duikelen en springen om elkaar heen, een en al feest, zo te zien. Het baasje van het hondje is inmiddels naderbij gekomen en verontschuldigt zich. "Sorry hoor, maar het is een beetje een vreemd hondje. Ze komt uit Griekenland", roept hij me toe. Wanneer hij even later ook wat verwonderd naar het voor onze ogen voltrekkende schouwspel staat te kijken, vraag ik hem waar de hond vandaan komt en zeg dat Alepou ook van Griekse komaf is. "Van Chios", zegt hij. Nou da's ook toevallig, Alepou ook! Het zal toch niet? Wanneer, Waar? Ze heet Kyveli, naar het hotel, waar ik Alepou in 1992 heb gevonden. Hij werd bij de viswinkel als een voetbal weggeschopt. Een puppie was het nog. Sindsdien zijn we onafscheidelijk en we hebben samen heel wat afgereisd en overal in Europa gewoond. In Griekenland, op La Palma, in Portugal en in Noorwegen. Overal heeft Alepou wel nieuwe vrienden gemaakt, maar ik heb hem nog nooit zo gezien als nu! Ook Kyveli is bij het gelijknamige hotel gevonden, dit jaar is ze met haar nieuwe baasjes mee naar Nederland gekomen. Ze wonen notabene bij ons in de straat! Kyveli is al dertien, volgens de dierenarts.

Even rekenen; 2003, 1992, ja, het zou kunnen! Zouden die twee elkaar nog van Chios kennen? Is dit een ontroerend weerzien? Helaas zullen we het nooit weten. Ze kunnen het ons tenslotte niet vertellen, maar wij als baasjes zijn ervan overtuigd!

Dit boekje bevat een reeks anekdotes met herkenbare situaties, bizarre omstandigheden en interessante wetenswaardigheden.

De waargebeurde verhalen spelen zich met name af in Griekenland.

Voor doorgewinterde Griekenlandgangers is het waarschijnlijk een feest van herkenning en voor alle anderen hopelijk een leuke kennismaking met Griekenland. Heerlijk om te lezen vóór tijdens of na een vakantie!

Anneke Kamering heet als reisleider en destination-developer in het buitenland van alles meegemaakt.

Zij weet als geen ander zowel hilarische, als trieste gebeurtenissen op boeiende wijze naar te zetten, zodat het bij menigeen een stukje herkenning of verbazing oproept.

hèt-boekje

biedt de meest gedetailleerde reisgiden over o.a. verschillende Griekse vakantiebestemmingen en een serie verrassende anekdotes en reisverhalen.

Alle boeken zijn in gedrukte vorm en als ebook leverbaar.

Aktuele informatie online:

www.het-boekje.nl

